

31.5.1

(דלא איזדבנוי מיזדבן ולא איפרוקי מיפריק) → 32b (משנה א) 31a

<p>1. אף בכור שור או בכור קשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח לה: במדבר יח, יז</p> <p>2. לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל: ויקרא כו, לג</p> <p>3. אגורה באהלק עולמים אחסה בסתר פנפיד סלה: תהלים סא, ה</p> <p>4. וחספך כנין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים: שו"ש ז, י</p> <p>5. רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כבדפת ה' אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: דברים יב, טו</p> <p>6. ושב הפהו ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית: וקא הפהו וראה והנה פשה הנגע בבית ... ויקרא יד, לט, מד</p> <p>7. אף כל חרם אשר יחרם איש לה' מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשדה אחרתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא לה': ויקרא כו, כח</p> <p>8. כל חרם בישראל לך יהיה: במדבר יח, יז</p>
--

- I א קדשים difference between בכור ומע"ב against other משנה א
- a **פסוק"מ**: may be sold and slaughtered in איטליז and weighed on regular scale
- b **בכור ומע"ב**: benefit will go to owner → may not be sold and slaughtered in איטליז nor weighed on regular scale
- i Nonetheless בכור may be weighed on using regular meat as counter
- c **Inference**: בכור may be sold at home, per v. 1 – not redeemed, but sold as תם while alive
- i However מע"ב (per v. 2) may not even be sold
- ii **ד"ש** was bothered by this and resolved it via ברייתא (& insisted on having his name mentioned in re per vv. 3-4)
- II ברייתא of orphans (need funds) may be sold; מע"ב that was slaughtered may be sold בהבלעה of pelt, חלב, גידן or horns
- a **Solution1** (אביי): all one statement; מע"ב of orphans may be sold בהבלעה
- i **Challenge**: why not allow anyone to sell בהבלעה, as we do with אתרוג during שמיטה (sell לולב) (בהבלעה לולב)
- ii **Answer**: in that case, it may be a legitimate price; here, it is clear that the price is for the meat (loophole)
- 1 **Challenge** (רבא): why does it state מע"ב twice?
- b **Solution2** (רבא): 2 rulings; מע"ב of orphans may be sold normally; מע"ב of an adult, if slaughtered, sold בהבלעה
- i **Support**: v. 2 – תמורה can only be while alive, and that is when it may not be redeemed
- 1 **Implication**: may be redeemed after שחיטה; but רבנן prohibited, as precaution against redeeming while alive
- 2 **But**: only those things which are estimated while alive (e.g. meat) are included in גזרה
- (a) **Not**: pelts, חלבים, sinews or horns (which aren't מחיים)
- (b) **And**: for יתומים, the רבנן kept the law at the דאורייתא stage (all is מותר after שחיטה)
- ii **Support**: יצחק רב שמואל בר ר' יצחק also maintains של יתומים מע"ב may be sold in the usual fashion
- 1 **Per**: v. 5 – it gives benefit to its owners only after שחיטה (unlike regular פסוק"מ, which can be redeemed)
- c **Tangential question**: does הבלעה extend to bones?
- i **ד' חייא ור' שמעון בר רבי**: one allows, the other disallows
- 1 **Proposal1**: no dispute – allowance – בהמה גסה (where bones are substantial) vs. בהמה דקה
- 2 **Proposal2**: both are גסה; in one חכם's town, they were sold at a significant price and הבלעה is reasonable
- d **Revisiting ברייתא** and distinction between בכור (sold) and מע"ב (may not be sold)
- i **Source**: רב ר' יוחנן compares with חרמים (v. 7), where it also stipulates לא ימכר
- 1 **דנבי** must be מופנה; if not, we could challenge גז"ש – חרמים apply to everything, unlike מע"ב
- (a) **ד' הונא בריה דר' י**: indeed, it is מופנה; לא יגאל (in חרמים) could've been inferred from מע"ב:
- (i) **Just as**: מע"ב is קדוש and can't be redeemed, so too חרמים are קדוש and can't be redeemed
1. **Therefore**: לא יגאל is extra, to connect חרמים to מעשר to extend לא ימכר
- (ii) **Challenge**: חרמים don't have "קדושה", unlike מע"ב (9th, 10th and 11th all potential מע"ב)
- (b) **Rather**: לא יגאל of חרמים could've been inferred from בכור (→ מופנה → used to teach לא ימכר)
- (i) **Challenge**: בכור is sanctified at birth
- (c) **Rather**: לא יגאל of מע"ב is extra; could've been inferred from בכור via העברה::העברה
- (i) **Challenge**: as above (בכור has מרחם)
1. **Defense**: העברה itself is מופנה in re: בכור

- (ii) *Challenge*: if so, infer to בכור from חרם (and disallow any sale!)
1. *Answer*: לא יגאל in מע"ב is extra; לא תפדה in re בכור is not extra (cannot infer from חרמים)
 2. *Challenge*: why are we reading לא יגאל (מע"ב) as extra and תפדה as necessary?
 - a. *Answer*: we prefer to infer גאולה::גאולה, rather than פדייה::גאולה
 - b. *Challenge*: why – we are comfortable comparing ביאה (v. 6)
 - i. *Answer*: where we have a closer match, we favor that
- (iii) *Challenge*: infer העברה::העברה to connect איסור מכירה to בכור
1. *Answer*: הוא (v. 7) excludes בכור
 2. *Challenge*: why not use הוא to exclude מעשר?
 - a. *Answer*: מעשר uses גאולה (same as חרמים)
- ii לא יגאל דבא (v. 7) unnecessary – wherever the חרם is, it is moot
1. *If*: it is still with owner – it is הקדש (v. 7)
 2. *If*: the כהן already got it, it is חולין (v. 8) and he may sell it
 3. *Therefore*: לא יגאל (v. 7) must be redirected to מע"ב
 - (a) *Challenge*: perhaps it should be redirected to בכור
 - (b) *Answer*: מעשר uses גאולה like חרמים
- iii לא ימכר (v. 2) "לא יגאל" ד' אשי
1. *Proof*: v. 2 has to be מחיים (else, תמורה is impossible) → גאולה is forbidden while alive
 - (a) *Implication*: it is permissible after death – but there is no העמדה והערכה possible
 - (i) *Therefore*: לא יגאל must mean לא ימכר
 - (ii) *Challenge*: this line of argument is only valid if we say that קדשי מזבח require העמדה והערכה
 - (iii) *Response*: meaning of argument: we find nothing that can only be redeemed after death
 1. *Counter*: after שחיטה, it's קדושה is weaker, should be more easily redeemed
 2. *Block*: after death, it isn't strong enough to "hold" פדיון
 - a. *Therefore*: לא יגאל means לא ימכר
 - (iv) *Challenge*: why doesn't the תורה simply write לא ימכר?
 1. *Answer*: had it done so, we would have thought it could be redeemed (maintains value to הקדש)
 2. *Therefore*: תורה wrote לא יגאל – may not be sold, nor redeemed